

Sygn. akt II Cz 820/13

POSTANOWIENIE

Dnia 27 stycznia 2014 r

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w następującym składzie:

Przewodniczący - SSO Piotr Starosta (spr.)

Sędziowie - SO Irena Dobosiewicz

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku : **(...)Funduszu (...)z siedzibą w W.**

przeciwko dłużnicze : **B. K.**

o: nadanie klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień

na skutek zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 18 września 2013 roku, sygn. akt XII Co 8867/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

Na oryginale właściwe podpisy

Sygn. akt II Cz 820/13

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Bydgoszczy postanowieniem z dnia 18 września 2013 r., w sprawie o sygn. XII Co 8867/13, oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. a contrario.

W uzasadnieniu wskazał, że wierzyciel (...)Fundusz (...)z siedzibą w W. złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, w którym zasądzone od strony pozwanej na rzecz Banku (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę żadaną w pozwie. Do wniosku dołączono uwierzytelnioną w trybie art. 129 § 2 i 3 k.p.c., przez radcę prawnego występującego w sprawie kopię umowy przelewu wierzytelności z dnia 15 kwietnia 2013 r., opatrzonej podpisami notarialnie poświadczonymi, zawartej pomiędzy wnioskodawcą a wierzycielem wskazanym w treści nakazu zapłaty.

Powołując się na treść art. 788 § 1 k.p.c. Sąd Rejonowy uznał, iż w niniejszej sprawie wnioskodawca nie wykazał, aby przedmiotem dołączonej do wniosku umowy przelewu była wierzytelność objęta wskazanym przez wnioskodawcę tytułem egzekucyjnym. Analiza dokumentu dołączonego do wniosku (z częściowo nieudostępnioną treścią) nie

pozwoliła Sądowi, na stwierdzenie, iż faktycznie jest to fragment załącznika do umowy, a jeśli tak, którego załącznika i do której umowy. Nadto, dokument ten nie pozwalał na weryfikację tożsamości zbywanej wierzytelności z wierzytelnością objętą nakazem zapłaty, bowiem brak wskazania w umowie cesji na tytuł egzekucyjny, którym została stwierdzona, jak również innych danych umożliwiających wystarczającą identyfikację przedmiotowego zobowiązania. Wnioskodawca nie wykazał bowiem w postępowaniu także zobowiązania będącego źródłem powstania wierzytelności stwierdzonej nakazem zapłaty, podczas gdy w ten sposób określono wierzytelność będącą przedmiotem cesji w treści dokumentu dołączonego do wniosku.

Postanowienie zaskarżył wnioskodawca, zarzucając mu naruszenie art. 233 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. i art. 788 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, iż wierzyciel nie wykazał w wystarczający sposób przejścia uprawnień na rzecz następcy prawnego. Z powołaniem na powyższe wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia i uwzględnienie wniosku.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

zażalenie nie jest zasadne.

Przystępując do rozpoznania zażalenia na wstępie zauważyć należy, że postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień wymaga wykazania stosownym dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisami urzędowo poświadczonymi, że doszło do przejścia uprawnień lub obowiązku w warunkach wskazanych w art. 788 § 1 k.p.c.

Z powyższego wynika, że wnioskodawca, powinien przedłożyć wraz z wnioskiem dokumenty, które w sposób dostateczny wykazują przejście uprawnień lub obowiązku.

W przedmiotowej sprawie będący radcą prawnym pełnomocnik wnioskodawcy załączył do wniosku poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię umowy cesji wielu wierzytelności oraz wyciąg z aneksu do tej umowy, obejmujący jedną wierzytelność, który w ocenie Sądu pierwszej instancji nie był zupełny i wystarczający dla porównania i wykazania identyczności z wierzytelnością objętą nakazem zapłaty.

Do zażalenia wnioskodawca dołączył dodatkowo „pełny” załącznik do ww. umowy przelewu wierzytelności. Załącznik, ten mający, w ocenie wnioskodawcy, rozwiewać wątpliwości, na które w swoim rozstrzygnięciu wskazywał Sąd Rejonowy, nie może zostać uwzględniony w postępowaniu zażaleniowym z uwagi na fakt, że nie został on prawidłowo poświadczony za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika będącego radcą prawnym. Stosownie do art. 129 § 2 k.p.c., zamiast oryginału dokumentu strona może złożyć odpis dokumentu, jeżeli jego zgodność z oryginałem została poświadczona przez notariusza albo przez występującego w sprawie pełnomocnika strony będącego adwokatem, radcą prawnym, rzecznikiem patentowym lub radcą Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa. Poświadczenie to musi odpowiadać wymogom określonym w art. 6 ust. 3 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (t.j. Dz. U. z 2010 r., Nr 10, poz. 65 ze zm.), tj. zawierać oprócz podpisu radcy prawnego również datę i miejsce jego sporządzenia. Przedłożony załącznik tych wymogów nie spełnia.

Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, że materiał dowodowy zaoferowany przez wnioskodawcę nie pozwala, jak słusznie zauważył Sąd Rejonowy, na jednoznaczne stwierdzenie, że przedmiotem umowy przelewu wierzytelności była wierzytelność wskazana w nakazie zapłaty z dnia 09.09.2011 r. Nawet w przypadku uwzględnienia załącznika przedłożonego wraz z zażaleniem wątpliwym pozostawałoby nadanie klauzuli wykonalności zgodnie z wnioskiem z uwagi chociażby na takie rozbieżności, jak data wydania nakazu zapłaty. Tytuł, co do którego wnioskodawca domaga się udzielenia klauzuli wykonalności na rzecz następcy prawnego nosi datę 09.09.2011 r., zaś w rubryce „data wydania (bte/nakaz/epu)” ww. załącznika widnieje data 22.07.2011 r. Rozbieżność powyższa, wbrew zarzutowi skarżącego, nie daje pewności do stwierdzenia, że wierzytelność przysługująca cedentowi, stwierdzona tytułem egzekucyjnym, została przedmiotową umową przeniesiona na rzecz cesjonariusza.

Z uwagi na powyższe zażalenie jako bezzasadne podlegało oddaleniu na mocy art. 385 k.p.c. w zw. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.